

Bacher Jakab

Ez itt a nagybátyám. Máramarosban csinálták biztosan, ha azt írja a fénykép hátán. Itt katona volt. Bacher Pinkásznak címezte a fényképes levelezőlapot, németül írt rá pár sort. Haton voltak testvérek édesapámék. Bacher Jakabnak hívták a gazdag nagybácsit, aki Törökszentmiklóásra nősült. Ő fiatalabb volt, mint édesapám. Apám szabadsága télen volt, körülbelül három-négy napig [Máramaros]Szigeten volt nagyapámnál, onnan ment az öccséhez, Törökszentmiklóásra. Az egy dúsgazdag ember volt, Törökszentmiklóson két hatalmas nagy gyára volt. Imádták egymást. Együtt elmentek Pestre, és szórakoztak, jártak ketten színházba, de főleg klubokba. 'Kereskedelmi Körnek' hívták azt a klubot. Az egy nagyon elegáns klub volt -- hatalmas ház a belvárosban, márvány

lépcsőkkel --, ahol üzletkötések is voltak. Voltam egyszer én is velük. És ott kártyapartik folytak, de nem afféle 'itt a piros, hol a piros', hanem szórakoztató volt, és öt-hat órát töltöttek el a kártyák mellett. Közben üzleti kapcsolatokat szerzett. Neki nem volt gyereke, és mind főzte apukát, hogy adjon neki engem, hogy adoptáljon, mondván, hogy neki van még egy fia. 'Te meg vagy bolondulva! Hát te hallottál még egy zsidó embert, akinek két gyereke volt, hogy egyet is adott adoptálni? Nem vagy normális.' Napokig nem beszéltek, de aztán -- a mai nyelven szólva -- ő szponzorált engem, gyúrta belém a pénzt. Tizenhét éves koromban mentem fel először Pestre, és attól kezdve minden évben. És akkor a törökszentmiklósi nagybátyámnak egy sógornőjénél laktam, mert tizenhét évesen nem voltam éppen olyan nagy. Három-négy napig a nagybátyámnál voltam, felvettem a pénzt, utána felmentem Pestre, s éltem a világomat. Volt egy sógornője a nagybátyámnak, a feleségének a testvére, annak volt egy egyetemista fia, ügyvédi [jogi] egyetemre járt, és az ő baráti körében, őutána voltak nekem is a barátaim Budapesten. A [fiú] szülei Pesten éltek, tanárember volt az apja. Úgyhogy, ha még kellett nekem nevelés, még azt is kaptam.